

ВІП'ЯЄМО НАШИХ ЮВІЛЯРІВ !

Лілія Михайлівна Степченко – насамперед чарівна, стильна жінка. Доброзичлива, відверта, з чуйним серцем. Лілія Михайлівна – учений-фізіолог у галузі розробки концепції та механізмів дії біологічно активних речовин природного походження у тваринництві та ветеринарній медицині.

Після закінчення середньої школи з медаллю у Брянській області була зарахована на біологічний факультет Дніпропетровського державного університету. 1970 року отримала диплом з відзнакою, за 10 років захистила кандидатську дисертацію. Робота в Дніпропетровському сільськогосподарському інституті розпочалася в 1976 р. Л.М. Степченко працювала на посадах старшого наукового співробітника Проблемної лабораторії з гумінових добрив, старшого викладача і доцента кафедри нормальної та патологічної фізіології. Із 2001 р. – завідувач цієї кафедри (тепер кафедра фізіології та біохімії сільськогосподарських тварин). 2005 року призначена науковим керівником Проблемної лабораторії з гумінових речовин ім. її засновника проф. Л.А. Христевої. Цього ж року Лілії Михайлівні присвоєно звання професора ДДАУ, пізніше – учене звання професора присвоїла їй Вища Атестаційна колегія Міністерства освіти і науки України.

Лілія Михайлівна є високопрофесійним педагогом, умілим організатором навчально-виховного і науково-виробничого процесів у нашому закладі. За її активної участі вдосконалюються навчальні плани підготовки фахівців, зміцнюється матеріально-технічна база. Її вихованці з успіхом працюють в Україні, країнах ближнього та далекого зарубіжжя.

ЗНАНИЙ ВЧЕНИЙ. МАЙСТЕРНИЙ ПЕДАГОГ. ХАРИЗМАТИЧНА ЖІНКА

Л.М. Степченко – відомий науковій громадськості фахівець у галузі використання гумінових речовин у сільському господарстві, зокрема у ветеринарній медицині. Науковий керівник двох Проблемних науково-дослідних лабораторій – з розробки й застосування біологічно активних речовин у тваринництві й ветеринарії та з гумінових речовин. Вправно очолює наукову школу “Гумінові речовини в АПК”. Дослідження, якими опікується Л.М. Степченко, мають винятково важливе значення, вважаються перспективним науковим напрямом сільськогосподарської науки. Під її науковим керівництвом успішно захищено 5 кандидатських дисертацій.

Проф. Л.М. Степченко – активний член комісії Міжнародного товариства з торфу (IPS), Міжнародного товариства з гумінових речовин (IHSS), Національного комітету України з торфу. Вона представляла Україну з цієї проблеми в країнах СНД, Європи і Америки.

За результатами своїх наукових досліджень Л.М. Степченко опублікувала понад 260 робіт: 3 підручники, 2 монографії, 3 навчальних посібники, має 12 авторських свідоцтв і патентів.

Неодноразово була нагороджена Почесними грамотами Державного Департаменту інтелектуальної власності, Міністерства освіти і науки, Міністерства аграрної політики України, Дипломом переможця конкурсу на премію ім. С.З. Гжицького за підготовку і видання у співавторстві підручника “Фізіологія тварин”. У рейтингу стала переможцем конкурсу “Найкращий професор агроуніверситету”.

А поряд з успішністю в науці, у педагогічній діяльності іноді крокувала нелегка особиста доля, глибокі потрясіння, про які колеги часто навіть не здогадувалися, бо бачили її усміхнені очі, готовою розрадити біль кожного. Тому Лілія Михайлівна має багато друзів серед людей різного віку та статусу і кожному з них готова віддати частинку свого серця.

Тож, нехай чарівній пані професору щастить на довгій ниві життя, бо її серце відсвічує добротою і ласкою. Міцного здоров'я, сонячних щедрот, щастя, ніжності та краси! Нехай Ваша життєва стежина буде устелена колоссям достатку, гронами визнання, зичливістю друзів і колег!

ВІП'ЯЄМО НАШИХ ЮБІЛАРИВ !

Глибока обізнаність в різних галузях науки і техніки, великий життєвий досвід, знання психології людей, шляхетність дозволяють Анатолію Степановичу майже 20 років успішно очолювати керівні посади в Дніпропетровському аграрно-економічному університеті: 5 років деканом факультету механізації сільськогосподарства, з 2001 року – першим проректором–проректором з навчальної роботи, а з 2007 року – ректор провідного центру освіти і культури України.

Анатолій Степанович – випускник-відмінник ДСПГ 1978 року з рекомендацією до вступу в аспірантуру. Під час навчання в інституті самостійно виконував розділ досліджень з розробки і вивчення властивостей полімерних композитних матеріалів, мав наукові публікації, неодноразово був визнаний переможцем Всесоюзного та Республіканського конкурсів студентських наукових робіт. Працював інженером радгоспу, завідувачем лабораторії механізації заготівлі кормів НДІ сільськогосподарства Нечорноземної зони України.

У 1983–1986 рр. – аспірант ВНДІ цукрових буряків. 1987 року захистив кандидатську дисертацію “Обґрунтування параметрів і режиму роботи комбінованого копача для збирання кормових коренеплідів”. Обіймав посаду доцента кафедри сільгоспмашин.

2012 року успішно захистив докторську дисертацію за спеціальністю “Механізми державного управління”, у якій стверджує, що до основних завдань аграрної політики належать застосування інструментаріїв інвестиційного менеджменту, створення нових інноваційних структур і прийняття інституціональних рішень

ВІДДАНІСТЬ СПРАВІ

у сфері трансформації державного управління та фінансування.

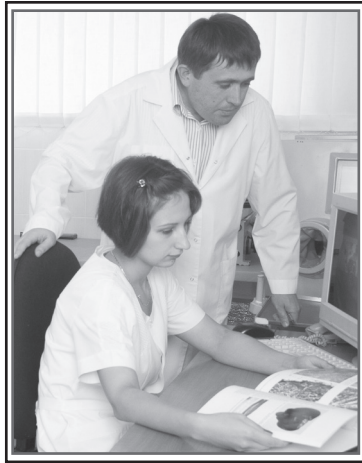
Анатолій Степанович давно прилучився до безцінного досвіду кращих традицій вітчизняної і світової науки. А його здатність глибоко аналізувати, діяти на добробут усього колективу сприяли значному розширенню напрямів підготовки фахівців університету, зміцненню зв'язків з виробництвом, збільшенню кількості міжнародних проектів з участю студентів і викладачів нашого закладу. За ініціативи та безпосередньої підтримки Анатолія Степановича в університеті відкрито НДЦ оцінки якості сільськогосподарської продукції, створено Інноваційний центр аграрних технологій, працює Центр природного агровиробництва, на черзі – Регіональний інтегрований навчально-науково-соціовиробничий комплекс. У цій справі, звичайно, знагодилися його мудрі поради як досвідченого педагога, відомого вченого, розсудливого керівника, який відчуває велику довіру колективу. Адже сам – людина аутентична, завжди відкрита для спілкування, здатна розв'язати, розрадити сум, журбу, тугу.

Суттєве значення для розбудови сільськогосподарської науки мають надбання учених наукової школи “Землеробська механіка”, яку сьогодні очолює професор А.С. Кобець.

По результатах своїх досліджень А.С. Кобець опублікував 7 монографій, 9 навчальних посібників, понад 500 наукових робіт; має 44 авторських свідоцтва та 119 патентів на винаходи, які впроваджені в конструкціях багатьох сільськогосподарських машин.

Професор А.С. Кобець – Заслужений працівник освіти України, академік АНВОУ, йому вручено Диплом Президії НАНУ як лауреату нагороди Ярослава Мудрого, присуджена Премія ім. С.П. Тимошенка. Він удостоєний Золотої відзнаки Кордовського Університету (Іспанія) і є його почесним професором. Має Почесні грамоти Верховної Ради та Міннарополітики України.

У день Ювілею бажаємо Вам, вельмишановний Анатолію Степановичу, щоб усі Ваші задуми виявилися здійсненними, щоб розквітало родинне щастя, щоб всякчас Ви залишалися сильним фізично і душею!

Доктор ветеринарних наук, професор Павло Миколайович Гаврилін – один із знаних учених в області ветеринарної медицини України, досвідчений педагог.

У 1989 р. Павло Миколайович закінчив з відзнакою Московську ветеринарну академію ім. К.І. Скрябіна. Активна наукова робота на кафедрі анатомії дозволила йому набути глибоких теоретичних знань, практичних навичок та сприяла переконанню у своєму професійному покликанні. Формування молодого дослідника відбувалося під впливом талановитих учених – професорів І.В. Хрустальнової, О.В. Жарова, О.В. Александровської, Ф.З. Іткіна, Б.В. Криштофорової.

Початок трудовою шляху Павла Миколайовича пов'язаний з Кримським сільськогосподарським інститутом. Кропітка робота над проблемою з ветеринарної неонатології продуктивних тварин дозволила йому ще до закінчення терміну навчання в аспірантурі успішно захистити кандидатську дисертацію.

Павло Миколайович розробив оригінальні модифікації методик виготовлення тотальних гістопрепаратів органів кровотворення, способу екстреного відновлення гемодинаміки у новонароджених телят із синдромом зневоднення; запропонував гіпотези про взаємозв'язок прискореної деградації гемопоетичного кісткового мозку з імунним статусом та життєздатністю тварин.

2001 року П.М. Гаврилін блискуче захистив докторську дисертацію. Із 2002 року Павло Миколайович очолює кафедру нормальної і патологічної анатомії сільськогосподарських тварин Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету. Він – засновник

ВІДОМИЙ УЧЕНИЙ. ДОСВІДЧЕНИЙ ПЕДАГОГ

і керівник наукової школи, яка досліджує закономірності морфогенезу органів кровотворення та імунного захисту в продуктивних тварин. Сьогодні над дисертаціями працюють 9 аспірантів та 2 докторанти.

Павло Миколайович запропонував концепцію стабілізації та підвищення життєздатності продуктивних тварин за інтенсивних технологій утримання, а також державні нормативні документи, що регламентують імуногістохімічні методи визначення імунного статусу молодяку тварин.

Професор П.М. Гаврилін очолює також Науково-дослідний центр біобезпеки та екологічного контролю ресурсів АПК. Центр досліджує понад 400 показників і нині може запропонувати виробникам індивідуальні комплексні рішення як із стратегії сучасної діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин, так і з лабораторного супроводу виробництва якісної та безпечної продукції від вхідного контролю до контролю готового продукту.

Павло Миколайович є заступником головного редактора Науково-технічного бюлетеня.

Науковий здобуток ювіляра включає 2 монографії, 7 патентів, понад 30 навчальних, навчально-методичних та 200 наукових розробок. Він підготував 7 кандидатів та доктора наук. Він – член Європейської асоціації ветеринарних анатомів, Експертної ради Міністерства освіти і науки України, спеціалізованої вченої ради зі захисту дисертацій.

За вагомий особистий внесок у розбудову аграрної науки, підготовку спеціалістів для агропромислового виробництва та високий професіоналізм Павло Миколайович має Почесні грамоти Кабінету Міністрів України, НАНУ, ВАК України тощо. У рейтингу університету йому неодноразово присвоювали почесне звання “Кращий професор”.

Павло Миколайович Гаврилін – це людина високих етичних і моральних стандартів, спілкування з якою спонукає до самовдосконалення.

З приводу Вашого ювілею, шановний Павле Миколайовичу, щиро бажаємо Вам неосяжного щастя, міцного здоров'я, подальших творчих успіхів!